

INFORMACJE OGÓLNE O PROGRAMIE

1)	Kierunek studiów i specjalność	Instrumentalistyka, pedagogika instrumentalna – gra na organach
2)	Poziom studiów	I stopień
3)	Profil studiów	ogólnoakademicki
4)	Forma lub formy studiów	stacjonarne
5)	Liczba semestrów	6
6)	Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie	180
7)	Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat
8)	Odniesienie do misji i strategii Uczelni oraz relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów	Absolwenci uzyskują wykształcenie na najwyższym poziomie, doświadczenie zawodowe i wszechstronną wiedzę. Uczelnia stara się kształtować charaktery i postawy twórcze w duchu patriotyzmu i poczuciu odpowiedzialności za kształt polskiej kultury narodowej, w tym za edukację artystyczną, co jest zgodne z misją Uczelni. Rozwijające się talenty studentów pozwalają na podjęcie przez nich szeroko pojętej działalności artystycznej i współuczestniczenie w kształtowaniu otoczenia społeczno-gospodarczego.
9)	Język, w jakim prowadzone są studia	polski
10)	Łączna liczba godzin zajęć	1725
11)	Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	175
12)	Liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych, nie mniejsza niż 5 pkt ECTS – w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne	8 pkt ECTS
13)	Liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć do wyboru (nie mniej niż 30% ogólnej liczby punktów ECTS)	56 pkt ECTS
14)	Liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego (w przypadku studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich prowadzonych w formie studiów stacjonarnych)	60 godz.
15)	Łączna liczba punktów ECTS przypisana do zajęć związanych z prowadzoną działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach do których przyporządkowany jest kierunek studiów, uwzględniających przygotowanie studentów do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności	Nr 1 – 48 ECTS Nr 2 – 12 ECTS Nr 3 – 2 ECTS Nr 4 – 2 ECTS Nr 5 – 4 ECTS Nr 6 – 2 ECTS Nr 7 – 2 ECTS Nr 8 – 2 ECTS Nr 9 – 6 ECTS Nr 13 – 3 ECTS Łączna liczba - 83 ECTS

16)	Wymiar, zasady i formy odbywania praktyk zawodowych oraz liczba punktów ECTS przypisana do praktyk (jeżeli praktyki są przewidziane)	90 godzin Czas trwania - 3 semestry Punkty ECTS - 5 Sposób realizacji oraz warunki przystąpienia do realizacji praktyk – zgodnie z Regulaminem praktyk
17)	Warunki ukończenia studiów	Paragraf 30 Regulaminu Studiów – Uchwała Senatu 13/05/2022

OPIS EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

<p>Opis zakładanych efektów uczenia się dla kierunku studiów, poziomu i profilu kształcenia uwzględnia uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia dla poziomu 6 określone w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 226 z późn. zm.) oraz charakterystyki drugiego stopnia dla poziomu 6 określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. (Dz. U. z 2018 r., poz. 2218) w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6–8 Polskiej Ramy Kwalifikacji.</p>		
TABELA ODNIESIENIE EFEKTÓW KIERUNKOWYCH DO EFEKTÓW OBSZAROWYCH		
symbol efektu	Kierunkowe efekty kształcenia dla absolwenta	kod składnika opisu
WIEDZA		
Wiedza o realizacji prac artystycznych		
K1_W01	Posiada ogólną znajomość literatury muzycznej, elementów dzieła muzycznego i wzorców budowy formalnej utworów oraz zna podstawowy repertuar związany z kierunkiem studiów i własną specjalnością	P6S_WG
rozumienie kontekstu dziedzin sztuki		
K1_W02	Zna i rozumie podstawowe linie rozwojowe w historii muzyki, orientuje się w piśmiennictwie dotyczącym kierunku studiów, literaturę tę potrafi analizować i interpretować we właściwy sposób	P6S_WG
K1_W03	orientuje się w stylach muzycznych i związanych z nimi tradycjach wykonawczych	
K1_W04	posiada orientację w zakresie problematyki związanej z technologiami stosowanymi w muzyce oraz w zakresie rozwoju technologicznego związanego z wybraną specjalnością, posiada podstawową wiedzę dotyczącą budowy własnego instrumentu, jego konserwacji, napraw, strojenia itp.	
K1_W05	posiada ogólny zakres wiedzy dotyczący marketingowych, finansowych i prawnych aspektów zawodu muzyka, zna podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności intelektualnej	
K1_W06	rozpoznaje i definiuje wzajemne relacje zachodzące pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiowania	

K1_W07	zna współczesne teorie psychologiczne i pedagogiczne dotyczące wychowania, rozwoju, funkcjonowania społecznego, uczenia się i nauczania oraz różnorodnych uwarunkowań tych procesów w odniesieniu do odpowiednich etapów edukacyjnych i zdarzeń pedagogicznych dających kwalifikacje do nauczania w zakresie swej specjalności	
K1_W08	zna zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach artystycznych i edukacyjnych	
K1_W09	posiada wiedzę w zakresie etyki zawodowej muzyka i nauczyciela	
UMIEJĘTNOŚCI		
Umiejętności ekspresji artystycznej		
K1_U01	dysponuje umiejętnościami niezbędnymi do tworzenia, realizowania i wyrażania własnych koncepcji artystycznych	P6S_UW
Umiejętności realizacji prac artystycznych		
K1_U02	posiada umiejętność wykonywania reprezentatywnego repertuaru związanego z kierunkiem studiów z wykorzystaniem wiedzy dotyczącej podstawowych stylów muzycznych i związanych z nimi tradycji wykonawczych	P6S_UW
K1_U03	posiada biegłą umiejętność w zakresie słuchowego rozpoznawania materiału muzycznego, zapamiętywania go i operowania nim	
Umiejętności kreacji artystycznej		
K1_U04	realizuje własne koncepcje i działania artystyczne oparte na zróżnicowanej stylistyce, wynikającej z wykorzystania wyobraźni, ekspresji i intuicji	P6S_UW
Umiejętności pracy w zespole		
K1_U05	jest przygotowany do współpracy z innymi muzykami w różnego typu zespołach oraz w ramach wspólnych prac i projektów, także o charakterze multidyscyplinarnym	P6S_UO
K1_U06	wykazuje umiejętność praktycznego zastosowania wiedzy dotyczącej wybranych koncepcji pedagogicznych i psychologicznych, dającą kwalifikacje do nauczania w zakresie kierunku na poziomie podstawowym edukacji muzycznej	
Umiejętności warsztatowe		
K1_U07	dysponuje warszatem technicznym niezbędnym do profesjonalnej prezentacji muzycznej i jest świadomy problemów specyficznych dla danego instrumentu(intonacja , precyzja itp)	P6S_UW P6S_UU
K1_U08	wykazuje umiejętność samodzielnego doskonalenia warsztatu technicznego, przyswoił sobie dobre nawyki dotyczące techniki i postawy, umożliwiające operowanie ciałem w sposób (z punktu widzenia fizjologii) najbardziej wydajny i bezpieczny	
Umiejętności werbalne		
K1_U09	posiada umiejętność przygotowania typowych wypowiedzi ustnych i pisemnych dotyczących zagadnień związanych ze studiowanym kierunkiem	P6S_UK
K1_U10	wykazuje umiejętności językowe w zakresie właściwym dla kierunku studiów, zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego	
Umiejętności w zakresie publicznych prezentacji		
K1_U11	przyswoił sobie formy zachowań związane z występami publicznymi	P6S_UK
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
Niezależność		
K1_K01	ma świadomość i rozumie potrzebę rozszerzania swojej wiedzy i doskonalenia własnych umiejętności przez całe życie	P6S_UU P6S_KR
K1_K02	Jest gotów do samodzielnego podejmowania niezależnych prac, wykazując się motywacją, umiejętnością organizacji pracy, a także zbierania, analizowania, wartościowania i interpretowania informacji, rozwijania idei i formułowania krytycznej argumentacji	P6S_UU P6S_KR

Uwarunkowania psychologiczne		
K1_K03	jest zdolny do efektywnego wykorzystania wiedzy, wyobraźni, intuicji, emocjonalności, twórczej postawy i samodzielnego myślenia w celu rozwiązywania problemów pedagogicznych i artystycznych, również podczas publicznych prezentacji	P6S_KK
Krytycyzm		
K1_K04	posiada umiejętność samooceny i budowania konstruktywnej krytyki w obrębie działań artystycznych oraz w obszarze szeroko pojmowanej kultury, jest zdolny do refleksji na tematy społeczne, pedagogiczne, psychologiczne i naukowe oraz umie je odnieść do własnej pracy artystycznej	P6S_KK
Komunikacja społeczna		
K1_K05	umiejętnie komunikuje się w obrębie własnego środowiska i społeczności, nawiązuje pozytywne relacje interpersonalne	P6S_KO P6S_KR
K1_K06	przestrzega etycznych aspektów związanych z pracą zawodową	
K1_K07	w sposób świadomy i profesjonalny umie zaprezentować własną działalność artystyczną	

Wydział Instrumentalno-Pedagogiczny, Edukacji Muzycznej i Wokalistyki

STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA - HARMONOGRAM REALIZACJI PROGRAMU STUDIÓW

kierunek studiów: INSTRUMENTALISTYKA

specjalność: pedagogika instrumentalna - gra na organach

studia pierwszego stopnia, stacjonarne - 3 lata (6 semestrów)
obowiązuje od roku akademickiego 2022/2023

lp.	status zajęć	Nazwa zajęć	kod efektu uczenia się wg opisu programu / wg standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela	Formy zaliczeń obowiązujące po semestrze			Liczba godzin zajęć						Rozkład godzin zajęć (semestr=15 tygodni) i punktacja ECTS															
				zaliczenie	kolokwium	egzamin	liczba godzin	punkty ECTS	Forma zajęć				rok I		rok II		rok III		rodzaj zajęć									
									wykład	warsztaty / seminarium	ćwiczenia / lektorat	Praktyki	I semestr	II semestr	III semestr	IV semestr	V semestr	VI semestr										
						godz.	ECTS	godz.	ECTS	godz.	ECTS	godz.	ECTS	godz.	ECTS	godz.	ECTS	godz.	ECTS									
48 GRUPA ZAJĘĆ GŁÓWNYCH																												
1		instrument główny	W1,3,8,9 - U2,6,7 - K1,3	6		1-5	180	48	180					30	5	30	5	30	5,5	30	5,5	30	12	30	15	Ind.		
32 GRUPA ZAJĘĆ KIERUNKOWYCH /SPECJALNOŚCIOWYCH																												
2	ob.	kameralistyka*	W1,3 - U5,7 - K5		1,3	2,4	120	12	120					30	3	30	3	30	3	30	3						Gr	
3		podstawy improwizacji****	W2,3 - U2,3 - K2,7	5		6	30	2				30										15	1	15	1	Gr		
4		gra liturgiczna	W1,3 - U2,3 - K3,7	3		4	30	2				30										15	1	15	1	Gr		
5		realizacja basu cyfrowanego	W1,3 - U1,4 - K7	1	2,3	4	60	4				60														Gr		
6		chorał gregoriański	W1,2,5 - U2,1 - K6		5	6	30	2	30																	Gr		
7		kontrapunkt z fugą	W1,3 - U1,4,7 - K2,3,7		1	2	30	2	30					15	1	15	1									Gr		
8		instrument dodatkowy - klawesyn	W1,2,3 - U1,2,4,5,7,8 - K2,4		3	4	30	2				30										15	1	15	1	Ind.		
9		praktyka estradowa	W6 - U1,4,7,11 - K6,7	1-6			0	6														1	1		1	Ind./Gr		
69 GRUPA ZAJĘĆ KSZTAŁCENIA OGÓLNEGO																												
10		kształcenie słuchu	W1 - U1,3,8 - K3		1-3	4	120	6			120			30	1,5	30	1,5	30	1,5	30	1,5					Gr		
11		historia i literatura muzyczna z elementami analizy	W1,2,7 - U1,9 - K1		1-3	4	120	7	120					30	1,5	30	1,5					30	2			Gr.		
12		zagadnienia wykonawcze muzyki dawnej	W1,2,3 - U2 - K2			3	15	1	15													15	1			Gr.		
13		propedeutyka muzyki współczesnej	W1,2,3 - U2,5 - K1,2,6			4	30	2	30																	Gr.		
14		chór	W1,2,3 - U1,2 - K1,2,3,4,5		1-6		180	12			180			30	2	30	2	30	2	30	2	30	2	30	2	30	2	Gr.
15	ob.	język angielski / niemiecki / francuski**	U9,10	1-4		4	120	8			120			30	2	30	2	30	2	30	2					Gr.		
16		seminarium pisemnej pracy dyplomowej**	W2,4,5 - U9 - K2,3	4			7,5	1			7,5													7,5	1	Gr.		
17	ob.	konsultacje pisemnej pracy licencjackiej	W1,2,7 - U9	5			7,5	3			7,5													7,5	3	Ind.		
18		wychowanie fizyczne		1-2			60	0			60			30	0	30	0									Gr.		
19	ob.	przedmiot fakultatywny***	Zgodnie z Katalogiem Przedmiotów Fakultatywnych				0	29																		Gr.		
8 GRUPA ZAJĘĆ HUMANISTYCZNYCH LUB Z ZAKRESU NAUK SPOŁECZNYCH																												
20	ob.	przedmiot humanistyczny lub z zakresu nauk społecznych**		1		2	60	4	60					30	2	30	2									Gr.		
21		wiedza o patronie**	P65_WG - UW - UK			1	30	2	30					30	2											Gr.		
22		etykieta człowieka sztuki	W7 - U9,11 - K3	3	4		60	2	60													30	1	30	1	Gr.		
23 GRUPA ZAJĘĆ PEDAGOGICZNYCH																												
kod efektu uczenia się wg standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela																												
23		psychologia**	B.1.W1,2,3,4,5 - B.1.U1,2,3,4,5,6,7,8 - B.1.K1,2	1		2	90	4,5	90					45	2	45	2,5									Gr.		
24		pedagogika	B.2.W6,7 - B.2.U,6,7 - B.2.K3,4	1		2	90	4,5	90					45	2	45	2,5									Gr.		
25		podstawy dydaktyki	C.W1,2,3,4,5,6,7 - C.U1,2,3,5,6,8 - C.K1,2			3	30	2	30													30	2			Gr.		
26		metodyka nauczania- planowanie i projektowanie pracy z uczniem	D.1.W1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15, D.1.U1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11 - D.1.K1,2,3,4,5,6,7,8,9	3	4		60	3	60													30	1,5	30	1,5	Gr.		
27		metodyka nauczania gry na instrumencie	D.1.W1,2,4,9,10-15 - D.1.U1,3-11 - D.1.K1,3-7,9		5	6	45	3	45															30	2	15	1	Gr.
28		praktyki psychologiczno-pedagogiczne	B.3.W1,2,3 - U1,2,4,6 - K1	2			30	1				30														Gr.		
29		praktyki zawodowe	D.2.W1,2,3 - U1,2,3 - K1	4-5			30	4				30										30	2	30	2	Ind.		
30		emisja głosu - higiena głosu nauczyciela	C.W7 - C.U7,8 - C.K2	3	4		30	1			30											15	0,5	15	0,5	Gr.		
							Razem	1725	180	990	195	480	60	390	30	390	30	345	30	367,5	30	157,5	30	105	30			

* obowiązkowa realizacja jednego zespołu kameralnego
 ** zajęcia prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość
 *** forma zaliczenia fakultetu zgodna z formą zaliczenia wybranego przedmiotu
 **** przedmiot realizowany razem z instrumencem - klawesyn
 ob. przedmiot do wyboru lub wybór sposobu realizacji w ramach przedmiotu obowiązkowego

GRUPA ZAJĘĆ KIERUNKOWYCH /SPECJALNOŚCIOWYCH
 GRUPA ZAJĘĆ KSZTAŁCENIA OGÓLNEGO
 GRUPA ZAJĘĆ HUMANISTYCZNYCH LUB Z ZAKRESU NAUK SPOŁECZNYCH
 GRUPA ZAJĘĆ PEDAGOGICZNYCH

ECTS	ob.	ECTS
48	ob.	0
32	ob.	12
69	ob.	40
8	ob.	4
23	ob.	0
180	ob.	56

TREŚCI PROGRAMOWE

<p>1. Instrument główny – organy</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zagadnienia techniczne - rozwój techniki gry na organach w zależności do wykonywanego repertuaru 2. Praca nad artykulacją w muzyce barokowej i romantycznej; Kształtowanie wyobraźni w przypadku wykonywania poszczególnych utworów 3. Umiejętność obejmowania dużych form muzycznych 4. Praca nad repertuarem barokowej z różnych szkół narodowych (włoskiej, pñ. i pñd. niemieckiej, hiszpańskiej, niderlandzkiej i angielskiej). 5. Nauka tworzenia spójnych programów koncertowych 6. Wybór programu dyplomowego <p>Treści programowe wzajemnie się przenikają, a większość z nich jest obecna na każdym etapie kształcenia oraz są realizowane z uwzględnieniem przyszłej pracy pedagogicznej studenta w szkolnictwie muzycznym I i II stopnia.</p>
<p>2. Kameralistyka - organy</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Znajomość literatury na kameralne składy instrumentalne i wokalnoinstrumentalne. 2. Znajomość praktyk wykonawczych w różnych epokach, stosowanie właściwej artykulacji. 3. Zdobywanie umiejętności świadomego rozwiązywania problemów technicznych w kontekście współzawodnictwa kameralnego tj.: przyjmowanie wspólnego tempa, zachowanie właściwych proporcji brzmieniowych między instrumentami, wspólne kształtowanie frazy i formy utworu, umiejętność wydobycia barwy dźwięku za pomocą zróżnicowanej artykulacji. 4. Kształtowanie umiejętności samodzielnej i zespołowej pracy nad dziełem – opracowanie tekstu muzycznego pod względem zagadnień artystycznych – interpretacyjnych i wykonawczych tj.: realizacja ozdorników, dynamika, artykulacja, agogika) realizowanych świadomie, w sposób ustalony we wszystkich partiach instrumentalnych zespołu kameralnego. 5. Przygotowanie do występów publicznych, zawierających program kameralny z udziałem organów poprzez realizację obowiązkowych praktyk estradowych – audycji i koncertów.
<p>3. Podstawy improwizacji - organy</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przypomnienie zasad harmonizowania. 2. Ćwiczenie kadencji oraz progresji. 3. Transponowanie zwrotów rytmiczno-melodycznych. 4. Improwizacja form muzycznych: Preludium, toccaty. Nauka akompaniamentu liturgicznego z wyeksponowaniem c.f. na oddzielnym manuale. 5. Improwizacja wstępów i zakończeń do pieśni. 6. Harmonizacja form funkcjonujących w muzyce liturgicznej wzbogaconych o elementy improwizacji z uwzględnieniem kontekstu historycznego pieśni. 7. Elementy improwizacji w akompaniamencie liturgicznym z zastosowaniem różnych środków faktury organowej odpowiednich do danego okresu liturgicznego. 8. Rozwijanie zdolności improwizatorskich. 9. Improwizacja form muzycznych: Koncertu barokowego i fugi.
<p>4. Gra liturgiczna</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przypomnienie zasad harmonizowania. 2. Ćwiczenie kadencji oraz progresji

	<ol style="list-style-type: none"> 3. Transponowanie zwrotów rytmiczno-melodycznych 4. Improwizacja form muzycznych: Preludium, toccaty. 5. Nauka akompaniamentu liturgicznego z wyeksponowaniem c.f. na oddzielnym manuale. 6. Improwizacja wstępów i zakończeń do pieśni. 7. Harmonizacja form funkcjonujących w muzyce liturgicznej wzbogaconych o elementy improwizacji z uwzględnieniem kontekstu historycznego pieśni. 8. Elementy improwizacji w akompaniamentie liturgicznym z zastosowaniem różnych środków faktury organowej odpowiednich do danego okresu liturgicznego. 9. Rozwijanie zdolności improwizatorskich. 10. Improwizacja form muzycznych: Koncertu barokowego i fugi
<p>5.Realizacja basu cyfrowanego</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Program obejmuje poznanie podstaw realizacji basu cyfrowanego oraz naukę praktycznej realizacji basu cyfrowanego na instrumencie, w tym m.in. czytania i realizacji cyfrowania a vista oraz odpowiedniego doboru środków stylistycznych. 2. Przypomnienie zasad prawidłowego harmonizowania 3. Przyswojenie podstaw teoretycznych odczytywania zapisu cyfrowanego. 4. Ćwiczenie umiejętności realizacji basu cyfrowanego w łatwiejszych fragmentach utworów instrumentalnych (m.in. A. Vivaldiego, G.F. Haendla, J.S. Bacha) <p>Semestr II:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Studenci pogłębiają wiedzę i umiejętności w oparciu o utwory instrumentalne i wokalnie-instrumentalne (m.in. <i>Pasja</i> J.S. Bacha) 2. Realizacja basu cyfrowanego w arii, 2.Realizacja basu cyfrowanego w recitativo secco, 3. Realizacja basu cyfrowanego w recitativo acompagniato 4. Zastosowanie elementów improwizacji, jak figuracje, czy motywy melodyczno-rytmiczne
<p>6.Chorał gregoriański</p>	<p>Stałym elementem kolejnych zajęć chorału gregoriańskiego jest wykonywanie solowe oraz zespołowe śpiewów chorałowych <i>proprium missae</i> według okresów roku liturgicznego, repertuaru <i>ordinarium missae</i> oraz wybranych <i>cantus variae</i> z uwzględnieniem wskazań wykonawczych notacji sanktgalleńskiej i loreńskiej. Równoległe z pracą nad repertuarem gregoriańskim omawiane są następujące zagadnienia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Geneza i rozwój chorału gregoriańskiego, procesy deformacji oraz upadku śpiewu gregoriańskiego. 2. Znaczenie ośrodka solesmeńskiego dla odnowy śpiewu gregoriańskiego. 3. Rola śpiewu gregoriańskiego w liturgii w świetle obowiązujących aktów prawnych. 4. Repertuar gregoriański we współczesnych edycjach chorałowych - księgi muzyczno-liturgiczne edycji watykańskiej, wydawnictwa benedyktynów z Solesmes oraz Graduale Novum (wyd. ConBrio oraz LibreriaEditriceVaticana). 5. Formy muzyczne śpiewu gregoriańskiego w kontekście funkcji, stylu oraz praktyki wykonawczej śpiewów antyfonalnych i responsorialnych. 6. Notacje: watykańska, loreńska oraz sanktgalleńska. 7. Semiologia gregoriańska – szczegółowa analiza porównawcza notacji sanktgalleńskiej, loreńskiej oraz editio vaticana w aspekcie

	<p>interpretacji rytmicznej (nuty izolowane – virga, tractulus, punctum, uncinus; nuty złożone – pes, clivis, torculus, porrectus, climacus, scandicus, salicus, scandicus-quilismaticus).</p> <p>8. Semiologia gregoriańska – c.d.: (neumy unisoniczne – bivirga, trivirga, strophicus, trigon; neumy przejściowe – oriscus, pressus, kwilizma; likwescencja; dodatkowe elementy notacji neumatycznej – oznaczenia literowe)</p> <p>9. Artykulacja, grupowanie neumatyczne w śpiewie gregoriańskim.</p> <p>10. Słowo śpiewane a swoboda rytmu oratorskiego.</p> <p>11. Nauka śpiewu poszczególnych tonów psalmowych.</p> <p>12. Podstawowe zagadnienia warsztatu manualnego w kontekście prowadzenia scholi gregoriańskiej.</p> <p>13. Emisja głosu w kontekście estetyki wykonawczej śpiewów chorałowych</p>
<p>7. Kontrapunkt z fugą</p>	<p>1. Definicja pojęcia kontrapunktu i polifonii.</p> <p>2. Chorał gregoriański jako punkt wyjścia dla konstrukcji wielogłosowych, kontrapunktycznych; cantus firmus; ars antiqua i ars nova; sprecyzowanie pojęć konsonansu i dysonansu, ustalenie nowych zasad harmonicznyc; Szkoła Notre Dame (<i>Mass for Christmas Day</i>), <i>Motety z kodeksu Montpellier</i>;</p> <p>3. Kontrapunkt wokalny a kontrapunkt instrumentalny; kontrapunkt staroklasyczny a kontrapunkt konstrukcyjny; definicja pojęcia melodyki; Giovanni Pierluigi da Palestrina (<i>Missa Papae Marcelli</i>)</p> <p>4. Kontrapunkt pojedynczy, ścisłe traktowanie dysonansu, wokalne prowadzenie głosów w ramach systemu dur-moll; reguły dotyczące prowadzenia linii melodycznej; rodzaje linii melodycznych w stylu polifonicznym;</p> <p>4. Kontrapunkt dwugłosowy; interwały konsonujące i dysonansowe; ruch prosty, przeciwny i kombinowany; Johannes de Muris – teoretyczne zasady kontrapunktu;</p> <p>5. Gatunek I – nuta przeciw nucie; cantus firmus i jego baza harmoniczna; główne reguły Johana Fuxa; konsonanse doskonałe a konsonanse niedoskonałe; ukośne brzmienia półtonów; krzyżowanie głosów; przykłady obowiązujących kadencji;</p> <p>6. Gatunek II – dwie nuty przeciw nucie; reguły dotyczące głosu kontrapunktującego; obowiązujące schematy kadencyjne;</p> <p>7. Gatunek III – cztery nuty przeciw nucie; definicja pojęcia <i>nota cambiata</i>; przykłady obowiązujących kadencji;</p> <p>8. Gatunek IV – synkopy; definicja pojęcia opóźnienia i związanych z nim reguł; obowiązujące schematy kadencyjne;</p> <p>9. Gatunek V – ozdobny (<i>floridus</i>); reguły dotyczące głosu kontrapunktującego i rozwiązania dysonansu; przykłady obowiązujących kadencji;</p> <p>10. Imitacja ruchem prostym, rodzaje imitacji; imitacja swobodna w inwersji, augmentacji i dyminucji; swobodna imitacja periodyczna;</p> <p>11. Kontrapunkt trzygłosowy – reguły dotyczące obowiązujących współbrzmień harmonicznyc i zasad prowadzenia głosów; reguły dotyczące schematów kadencyjnyc;</p> <p>12. Kanon jako forma polifoniczna oparta na ścisłej imitacji; kanony pojedyncze a kanony grupowe (symultaniczne); kanon zamknięty a kanon kołowy; kanon dwugłosowy w prymie i oktawie; kanon dwugłosowy w różnych interwałach; zasady konstrukcji fugi; dux i comes;</p>
<p>8. Instrument dodatkowy klawesyn</p>	<p>1. Omówienie zasad działania i budowy klawesynu i jego odmian.</p>

	<p>2. Zapoznanie z repertuarem z podstawowego kanonu wykonawczego muzyki klawesynowej, reprezentującym różne style i wzorce wykonawcze wybranych epok.</p> <p>3. Praca nad stylową rejestracją i artykulacją zgodną z kanonem wykonawczym danej epoki.</p> <p>Przygotowanie do publicznej prezentacji przygotowanego repertuaru. Treści programowe wzajemnie się przenikają, a większość z nich jest obecna na każdym etapie kształcenia.</p>
9. Praktyka estradowa	<p>Publiczna prezentacja (występ artystyczny) co najmniej 1 raz w semestrze utworu solowego lub kameralnego (poza obowiązującym egzaminem i kolokwium technicznym) – forma uzupełnienia treści programowych przedmiotów: instrument główny i kameralistyka (w ramach przydzielonych tym przedmiotom godzin i punktów ECTS)</p>
10. Kształcenie słuchu	<p>Program podzielony jest na bloki tematyczne realizowane ustnie lub pisemnie, w zależności od rodzaju zadania.</p> <p>Przedstawione poniżej treści tematyczne są stałe w ramach każdego z czterech semestrów. Zróżnicowany jest stopień trudności i tempo realizacji ćwiczeń w kolejnych semestrach.</p> <ol style="list-style-type: none"> Ćwiczenia słuchowe (interwały, trójdźwięki, cztero- i pięciodźwięki, gamy, skale: rozpoznawanie, śpiewanie; korelacja spostrzeżeń wzrokowych ze słuchowymi). Analiza harmoniczna (rodzaje kadencji; rozpoznawanie, zapis, śpiewanie w układzie czterogłosowym, określanie tonacji akordów na podstawie składnika w sopranie lub w basie, – analiza słuchowa ciągu harmonicznego (przykłady własne i z literatury muzycznej). Dyktanda pamięciowe (1-, 2-głosowe) i melodyczne (2-, 3-głosowe) poziom trudności dyktand zależy od poziomu grupy; w przypadku dużych rozbieżności między poziomem zaawansowania słuchowego studentów w grupie nauczyciel podaje każdemu studentowi indywidualny zakres działań dopasowany do jego aktualnych możliwości słuchowych. Ćwiczenia rytmiczne (1- lub 2-głosowe) przeznaczone do zapisu w czasie słuchania lub jako rodzaj dyktanda pamięciowego, lub wykonywane a vista nazwami literowymi, solmizacją, na sylabie „ta” lub wystukiwane. Korekta błędów w zapisanych przykładach nutowych w porównaniu ze słyszczanym przebiegiem melodycznym jedno-lub wielogłosowym. Czytanie nut głosem (jednogłosowych, dwugłosowych, jednogłosowych oraz dwugłosowych z głosem rytmicznym, trzygłosowych i czterogłosowych). Zasady muzyki <p>Treści programowe wzajemnie się przenikają a większość z nich jest obecna na każdym etapie kształcenia</p>
11. Historia i literatura muzyczna z elementami analizy	<ol style="list-style-type: none"> Wybrane pierwotne kultury muzyczne. Muzyka świata starożytnego. Wprowadzenie do podstawowych metod analitycznych Świecka monodia średniowieczna. Chorał gregoriański, początki rozwoju muzyki wielogłosowej w średniowiecznej Europie. Ars antiqua, ars nova i szkoła burgundzka w muzyce. Idea renesansu w muzyce, szkoła flamandzka, rzymska i wenecka; rozwój renesansowej polifonii i nowych technik kompozytorskich – ośrodki, style, gatunki, indywidualności twórcze.

	<p>8. Renesans hiszpański, francuski, niemiecki, polski, angielski – cechy, przedstawiciele.</p> <p>9. Rozwój instrumentów i gatunków muzyki instrumentalnej w okresie renesansu.</p> <p>10. Cechy stylistyczno-formalne muzyki barokowej (nowe style i techniki kompozytorskie, przemiany tonalne w muzyce, estetyka muzyki barokowej).</p> <p>11. Retoryka muzyczna; ilustracyjność w barokowych dziełach.</p> <p>12. Powstanie i ewolucja nowych gatunków muzycznych (wokalnych, wokalo-instrumentalnych i instrumentalnych) .</p> <p>13. Wielkie indywidualności twórcze epoki Baroku, ich dorobek oraz ich znaczenie w europejskiej kulturze muzycznej.</p> <p>14. Twórcy polskiego Baroku.</p> <p>15. Klasycyzm: założenia estetyczne epoki i problematyka stylu klasycznego w ujęciu teoretycznym.</p> <p>16. Twórczość C. Ph. E. Bacha w aspekcie stylu wzmożonej uczuciowości.</p> <p>17. Szkoła mannheimska: charakterystyka twórczości czołowych przedstawicieli i ich zdobycze na polu muzyki instrumentalnej (w szczególności symfonicznej).</p> <p>18. Twórczość instrumentalna J. Haydna, W. A. Mozarta i L. van Beethovena ze szczególnym uwzględnieniem ewolucji gatunku symfonii i koncertu u wymienionych kompozytorów.</p> <p>19. Opera klasyczna ze szczególnym uwzględnieniem opery metastazjańskiej, twórczości Ch. W. Glucka i W. A. Mozarta.</p> <p>20. Wprowadzenie do epoki romantyzmu.</p> <p>21. Pieśń romantyczna.</p> <p>22. Muzyka fortepianowa, miniatura instrumentalna i kameralistyka w epoce romantyzmu.</p> <p>23. Symfonia i programowość w dobie romantyzmu.</p> <p>24. Opera romantyczna (m.in. włoski <i>melodramma</i>, francuska <i>grand opéra</i>, dramat muzyczny Richarda Wagnera).</p> <p>25. Analiza wybranych dzieł muzyki romantycznej.</p> <p>26. Impresjonizm i symbolizm (Claude Debussy, Maurice Ravel).</p> <p>27. Ekspresjonizm Szkoły Wiedeńskiej XX wieku i dodekafonia (Arnold Schönberg, Anton Webern, Alban Berg).</p> <p>28. Nurt neoklasyczny w twórczości XX wieku.</p> <p>29. Musical – geneza, rozwój.</p> <p>30. Musical – narzędzia krytyczne stosowane w analizie literackiej dzieła muzycznego, różne stylistyki utworów musicalowych, problematyka różnic pomiędzy tekstem oryginalnym a tłumaczeniem.</p> <p>31. Muzyka eksperymentalna XX wieku (m.in. Charles Ives, Edgar Varèse, Pierre Scheffer, John Cage).</p> <p>32. Fenomen <i>minimal</i> i <i>repetitive music</i> (Steve Reich, John Adams, Terry Riley)</p> <p>33. Najnowsze tendencje w muzyce przełomu XX i XXI wieku (m.in. Gérard Grisey, <i>live electronics</i>, kompozytorzy najmłodszych generacji).</p> <p>34. Szkoła warszawska przełomu XX i XXI wieku (Marian Borkowski, Stanisław Moryto, Marcin Błażewicz i in.)</p> <p>Pedagog może podjąć decyzję o realizowaniu tematów dodatkowych, o ile grupa wykaże zainteresowanie innymi problemami z zakresu przedmiotu. Pedagog może realizować treści programowe według kryterium problemowego.</p>
--	---

<p>12.Zagadnienia wykonawcze muzyki dawnej</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Renesansowy zwrot ku człowiekowi – antropocentryzm: wpływ nowych prądów na dzieło muzyczne. 2. Polichóralność – początek muzyki koncertującej. Nadrzędna rola słowa w muzyce. 3. Początki ars oratoria. 4. Barokowa retoryka muzyczna i teoria afektów. 5. Powstanie opery, rozwój nowych instrumentalnych form muzycznych: suita, concerto grosso, sonata, koncert solowy. 6. Charakterystyka instrumentów z epoki i związana z nimi praktyka wykonawcza. 7. Charakterystyka tańców barokowych. 8. Style narodowe. 9. Ornamentacja jako warunek sine qua non wykonawstwa muzyki dawnej. <p>Treści programowe wzajemnie się przenikają, a większość z nich jest obecna podczas całego procesu kształcenia</p>
<p>13.Propedeutyka muzyki współczesnej</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Olivier Messiaen; zastosowanie modi, rytmów nieodwracalnych i wartości dodanych, inspiracje etniczne, religijne i ze świata przyrody; różne sposoby notacji (Kwartet na koniec czasów, Ptaki egzotyczne); 2. Ekspansja ekspresjonizmu i atonalności; dodekafonia, druga szkoła wiedeńska (Arnold Schönberg Ocalały z Warszawy, Alban Berg Koncert skrzypcowy „Pamięci Anioła”, Anton Webern Symfonia op. 21); 3. Strukturalizowanie przebiegów serialnych (Anton Webern Wariacje fortepianowe, Olivier Messiaen Etiudy rytmiczne); 4. Minimal music na przykładzie twórczości Steve’a Reicha; procesy postrzegalne, efekt przesunięcia fazowego, idea niekończącego się kanonu (It’s Gonna Rain, Sextet, Piano Phase, Drumming, Desert Music, New York Counterpoint, Electric Counterpoint, Different Trains, Clapping Music, Tehillim); 5. Wojciech Kilar – język dźwiękowy poematów muzycznych inspirowanych folklorem Podhala (Krzesany, Orawa, Kościelec); 6. Przemiany stylistyczne w twórczości Henryka Mikołaja Góreckiego (Beatus vir, II Symfonia „Kopernikowska”, III Symfonia „Symfonia pieśni żalonych”); 7. Sonoryzm; Krzysztof Penderecki Tren, Kazimierz Serocki Fantasmagoria; preparacja fortepianu; 8. Muzyka konkretna (Pierre Schaeffer Etude Noire, Włodzimierz Kotoński Etiuda na jedno uderzenie w talerz); ewolucja muzyki elektroakustycznej (Karlheinz Stockhausen); 9. Aleatoryzm na podstawie wybranych przykładów z literatury muzycznej; John Cage, Witold Lutosławski (Gry weneckie), Peteris Vasks (Koncert na róg angielski, Message); 10. Serializm i jego konsekwencje (Pierre Boulez, Karlheinz Stockhausen, Luigi Nono)
<p>14.Chór</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Program ustala pedagog prowadzący chór w zależności od planowanych przedsięwzięć artystycznych, a także w porozumieniu z pedagogiem studenta odnośnie egzaminu dyplomowego z dyrygowania. 2. Doboru repertuaru na koncert dyplomantów dokonuje się na podstawie możliwości wykonawczych zespołu oraz możliwości manualnych studenta - dyplomanta, jego umiejętności z zakresu metodyki prowadzenia zespołów wokalnych i emisji zbiorowej. 3. Program obejmuje utwory chóralne z różnych epok a cappella i z towarzyszeniem instrumentów.

	<p>4. Program posiada stałe elementy w ramach każdego z sześciu semestrów. Dotyczą one problematyki:</p> <ul style="list-style-type: none"> -kształcenia emisji głosu (postawa, oddech, ćwiczenia: rozluźniające, aparatu artykulacyjnego, wokalne ćwiczenia melodyczne z uwzględnieniem zmian artykulacyjnych i dynamiki, harmoniczne, wyrównujące brzmienie w głosach i inne) -praktycznych umiejętności w zakresie metodyki prowadzenia zespołów wokalnych (prowadzenie rozśpiewania, rozwiązywanie problemu wykonawczego w wybranym utworze) -publicznej prezentacji przygotowanego repertuaru
15. Język angielski/niemiecki/ francuski	Treści zgodne z kartami przedmiotów KOLEGIUM NAUK HUMANISTYCZNYCH I JĘZYKÓW OBCYCH
16.Seminarium pisemnej pracy dyplomowej	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wybór tematu, temat a tytuł. Strona tytułowa. Abstrakt i słowa kluczowe. 2. Zawartość wstępu i zakończenia oraz różnice między nimi. 3. Budowa pracy dyplomowej (układ dychotomiczny – część teoretyczno-przeglądowa, część empiryczna, układ rozdziałowy – 3 – 5) i zawartość. 4. Konstrukcja, rola i znaczenie poszczególnych rozdziałów. 5. Praca nad tekstem: przypisy, cytowanie, problem plagiatu. 6. Konstrukcja spisów, indeksów i aneksów. Podpisy do ilustracji, przykładów nutowych itp. 7. Bibliografia – sposoby konstruowania spisów cytowanego piśmiennictwa. 8. Kwerenda 9. Charakterystyka piśmiennictwa o muzyce, wybór, nauka krytycznej analizy literatury 10. Zagadnienia dotyczące pisania, język, styl. 11. Podstawowe metody badawcze. 12. Zagadnienia techniczne przygotowania pracy dyplomowej. <p>Zajęcia mają formę pracy samodzielnej polegającej na pobieraniu materiałów dostępnych na stronie UMFC oraz rozwiązywaniu zadań (w trybie zdalnym) po każdym z zajęć.</p>
17.Konsultacje pisemnej pracy licencjackiej	Merytoryczna opieka nad powstającą pracą dyplomową studenta
18.Wychowanie fizyczne	Treści zgodne z kartą ogólnouczelnianego przedmiotu wychowanie fizyczne
19.Przedmiot fakultatywny	Treści zgodne z kartami przedmiotów wybranych z KATALOGU PRZEDMIOTÓW FAKULTATYWNYCH
20. Przedmiot humanistyczny lub z zakresu nauk społecznych	Treści zgodne z kartami przedmiotów KOLEGIUM NAUK HUMANISTYCZNYCH I JĘZYKÓW OBCYCH
21.Wiedza o patronie	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zasady periodyzacji historii muzyki w kontekście muzyki polskiej. 2. Długa zapowiedź czy naturalna konsekwencja – od Wacława z Szamotuł do Fryderyka Chopina. 3. Maria Szymanowska, Franciszek Lessel i inni. Preromantyzm – podwaliny stylu chopinowskiego. 4. Józef Elsner - „nauczyciel Chopina”, ale przede wszystkim twórca i działacz kulturalny. Wprowadzenie do twórczości i działalności kompozytora.

	<p>5. Historia warszawskiej uczelni muzycznej I – początki. Szkoła Elsnera: Chopin i jemu współcześni (J. Fontana, O. Kolberg, T. N. Nidecki, J. W. Krogulski, A. Freyer, J. Nowakowski i in.).</p> <p>6. Ignacy Feliks Dobrzyński – tylko „szkolny kolega Chopina” czy wybitny kompozytor-symfonik? Wzajemne wpływy Chopina i Dobrzyńskiego oraz rozwój indywidualnego stylu Dobrzyńskiego w kontekście twórczości Chopina.</p> <p>7. Fryderyk Chopin – pierwsze lata twórczości. Początki indywidualizacji stylu, wpływ środowiska Warszawy i warszawskiej uczelni na rozwój estetyki chopinowskiej.</p> <p>8. Twórczość, działalność i wpływ Karola Kurpińskiego na polską i warszawską kulturę muzyczną oraz twórczość i karierę muzyczną Fryderyka Chopina.</p> <p>9. Polityczne, społeczne i instytucjonalne uwarunkowania polskiej kultury muzycznej w Warszawie.</p> <p>10. Historia warszawskiej uczelni muzycznej II – program nauczania, warunki funkcjonowania w latach 1810-1831.</p> <p>11. Fryderyk Chopin na emigracji. Wpływ środowiska tzw. „Wielkiej Emigracji” na twórczość kompozytora oraz działalność społeczno-kulturalną i twórczość artystyczną pod zaborami.</p> <p>12. Ostatnie lata życia Fryderyka Chopina.</p> <p>13. Społeczne i polityczne uwarunkowania profesjonalnej nauki muzyki i działalności artystycznej po Powstaniu Listopadowym. Reaktywacja warszawskiej uczelni muzycznej w 1861 roku.</p> <p>14. Dziedzictwo Fryderyka Chopina w kontekście działalności kolejnych pokoleń kompozytorów XIX i XX wieku (Stanisław Moniuszko, Władysław Żeleński, Aleksander Zarzycki, Ignacy Jan Paderewski, Karol Szymanowski).</p> <p>15. Historyczne i społeczno-polityczne uwarunkowania funkcjonowania warszawskiej uczelni muzycznej od 1810 roku do współczesności. Wnioski na przyszłość.</p>
<p>22.Etykieta człowieka sztuki</p>	<p>1. Zasady i formy zachowań na estradzie.</p> <p>2. Ekspresja werbalna i pozawerbalna w trakcie występów publicznych.</p> <p>3. Świadome konstruowanie komunikatu w trakcie występów estradowych.</p> <p>4. Sztuka komunikacji na drodze konwersacji, poprzez telefon, list, e-mail.</p> <p>5. Zasady i formy zachowań w trakcie oficjalnych spotkań.</p> <p>6. Zasady i formy zachowań w miejscach publicznych.</p> <p>7. Dobór stroju do okazji.</p> <p>8. Podstawowe zasady gestu scenicznego i estradowego.</p>
<p>23.Psychologia</p>	<p>1. Podstawowe pojęcia i procesy psychologii.</p> <p>2. Procesy rozwoju ucznia od dzieciństwa do wczesnej dorosłości.</p> <p>3. Normy rozwojowe wobec zaburzeń rozwoju i dysharmonii rozwojowych (zaburzenia zachowania od nieśmiałości po zaburzenia nerwicowe, nastroju i depresje).</p> <p>4. Trening relaksacyjny/relacje interpersonalne – zaufanie, panowanie nad ciałem: praca oddechowa, mięśnie twarzy, motoryka duża.</p> <p>5. Stres, emocje (w tym trema): objawy, rozpoznawanie, style radzenia sobie z nim.</p> <p>6. Uzależnienia: mechanizm, prewencja i radzenie sobie z nimi.</p> <p>7. Komunikacja interpersonalna – krok do asertywności (umiejętność słuchania i odpowiadania; wrażliwość bodźcowa).</p>

	<p>8. Zasoby (poznawcze, ludzkie, materialne). Utrzymywanie i odtwarzanie.</p> <p>9. Relacje interpersonalne – odpowiedzialność, porozumienie w sytuacjach konfliktowych.</p> <p>10. Budowanie samooceny, źródła endogenne i egzogenne.</p> <p>11. Techniki uczenia się.</p> <p>12. Konsekwencje podtrzymujące zachowanie.</p> <p>13. Nagrody, dyskontowanie, cierpliwość.</p> <p>14. Zachowania niepożądane.</p> <p>15. Procesy pamięciowe.</p> <p>16. Samoocena i wpływ społeczny.</p> <p>17. Wypalenie zawodowe i radzenie sobie ze stresem w pracy nauczyciela.</p> <p>18. Rozwój kompetencji osobowościowych jako istotny element rozwoju zawodowego nauczyciela.</p> <p>19. Teorie inteligencji i zdolności.</p> <p>20. Podstawy pomiaru psychometrycznego.</p> <p>21. Test Inteligencji Muzycznej Winga.</p>
<p>24. Pedagogika</p>	<p>1. Pojęcie pedagogiki jako nauki i jej miejsce w systemie nauk.</p> <p>2. Geneza i rozwój współczesnych koncepcji pedagogicznych.</p> <p>3. Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; projektowanie działań edukacyjno-wychowawczych.</p> <p>4. Proces wychowania, jego struktura, właściwości, dynamika.</p> <p>5. Szkoła jako instytucja wychowawcza.</p> <p>6. Zawód nauczyciela i procesy komunikowania się.</p> <p>7. Projekt edukacyjny.</p>
<p>25. Podstawy dydaktyki</p>	<p>1. Usytuowanie dydaktyki w zakresie pedagogiki, a także przedmiot i zadania współczesnej dydaktyki oraz relację dydaktyki ogólnej do dydaktyk szczegółowych.</p> <p>2. Zagadnienie klasy szkolnej jako środowiska edukacyjnego: style kierowania klasą, problem ładu i dyscypliny, procesy społeczne w klasie, integrację klasy szkolnej, tworzenie środowiska sprzyjającego postępowi w nauce oraz sposób nauczania w klasie zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego.</p> <p>3. Współczesne koncepcje nauczania i cele kształcenia – źródła, sposoby ich formułowania oraz ich rodzaje; zasady dydaktyki, metody nauczania, treści nauczania i organizację procesu kształcenia oraz pracy uczniów.</p> <p>4. Zagadnienie lekcji jako jednostki dydaktycznej oraz jej budowa, modele lekcji i sztuka prowadzenia lekcji, a także style i techniki pracy z uczniami; interakcje w klasie; środki dydaktyczne.</p> <p>5. Projektowanie działań edukacyjnych dostosowanych do zróżnicowanych potrzeb i możliwości uczniów, w szczególności możliwości psychofizycznych oraz tempa uczenia się; sposoby wyrównywania szans edukacyjnych, znaczenie odkrywania oraz rozwijania predyspozycji i uzdolnień oraz zagadnienia związane z przygotowaniem uczniów do udziału w konkursach i olimpiadach przedmiotowych; autonomia dydaktyczną nauczyciela.</p> <p>6. Sposoby i znaczenie oceniania osiągnięć szkolnych uczniów: ocenianie kształtujące w kontekście efektywności nauczania, wewnątrzszkolny system oceniania, rodzaje i sposoby przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów zewnętrznych; tematyka oceny efektywności dydaktycznej nauczyciela i jakości działalności szkoły oraz edukacyjna wartość dodana. Znaczenie języka jako narzędzia pracy nauczyciela: problematyka pracy</p>

	<p>z uczniami z ograniczoną znajomością języka polskiego lub zaburzeniami komunikacji językowej, metody porozumiewania się w celach dydaktycznych – sztuka wykładania i zadawania pytań, sposoby zwiększania aktywności komunikacyjnej uczniów, praktyczne aspekty wystąpień publicznych – poprawność językowa, etyka języka, etykieta korespondencji tradycyjnej i elektronicznej.</p>
26. Metodyka nauczania – planowanie i projektowanie pracy z uczniem	<ol style="list-style-type: none"> 1. Dydaktyka szczegółowa; cele kształcenia i treści nauczania przedmiotu lub prowadzonych zajęć na poszczególnych etapach edukacyjnych. 2. Indywidualizacja nauczania – definicja i zakres pojęcia. 3. Indywidualizacja nauczania i jego ranga w procesie kształcenia na każdym etapie edukacyjnym. 4. Uczeń ze zróżnicowanymi potrzebami edukacyjnymi; diagnoza wstępna grupy uczniowskiej i każdego ucznia. 5. Zróżnicowanie nauczania a uzdolnienia ucznia. Nauczanie do indywidualnych potrzeb i możliwości uczniów z uwzględnieniem ich zdolności i wrodzonych predyspozycji 6. Rozwiązania metodyczne i organizacyjne szkoły uwzględniające w nauczaniu zróżnicowanie uczniów. <p>Treści programowe przedmiotu Metodyka nauczania – planowanie i projektowanie pracy z uczniem są zgodne z podstawami programowymi obowiązującymi w Szkołach Muzycznych I i II stopnia.</p>
27. Metodyka nauczania gry na instrumencie - organy	<ol style="list-style-type: none"> 1. Analiza podstawy programowej przedmiotu organy obowiązującej w szkołach muzycznych I stopnia. 2. Program nauczania przedmiotu organy w szkole I stopnia – cele nauczania, treści kształcenia, projektowanie. 3. Praca nad warsztatem instrumentalnym ucznia szkoły muzycznej I stopnia. 4. Indywidualizacja nauczania i jego ranga w procesie kształcenia na drugim etapie edukacyjnym. 5. Nauczanie dostosowane do indywidualnych potrzeb i możliwości uczniów z uwzględnieniem ich zdolności i wrodzonych predyspozycji. 6. Rozwiązania metodyczne i organizacyjne w szkole muzycznej I stopnia uwzględniające w nauczaniu zróżnicowanie uczniów. 7. Monitorowanie i ocena procesu dydaktycznego. 8. Przygotowanie do występu publicznego. 9. Analiza dostępnej literatury edukacyjnej w szkole muzycznej I stopnia. 10. Komunikacja i współpraca z rodzicami. 11. Nowoczesne techniki nauczania stosowane w szkolnictwie I stopnia. 12. Stres i techniki relaksacyjne. 13. Wizerunek współczesnego artysty. 14. Wykorzystanie współczesnych technik multimedialnych. 15. Omówienie wybranych pozycji literatury fachowej.
28. Praktyki psychologiczno-pedagogiczne	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zapoznanie się ze specyfiką szkoły, poznanie jej sposobu funkcjonowania, organizacji pracy, pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz prowadzonej dokumentacji. 2. Działania opiekuńczo-wychowawcze i animacyjne podczas imprez, warsztatów, zajęć edukacyjnych, projektów realizowanych na terenie Filii UMFC oraz współpracujących z Filią placówek, stowarzyszeń i instytucji. <p>Treści programowe wzajemnie się przenikają. Dotyczą doświadczenia, obserwowania, analizy i interpretacji sytuacji</p>

	<p>i zdarzeń pedagogicznych, pełnienia ról opiekuna, wychowawcy i animatora, poznawania zasad funkcjonowania placówek, w których odbywa się praktyka, współdziałania z opiekunem praktyk.</p>
29.Praktyki zawodowe	<p>Praktyki w zakresie dydaktyki przedmiotowej w szkole muzycznej I stopnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Praktyczne zapoznanie się z dokumentacją szkoły, poznawanie zasad funkcjonowania placówki, sposoby organizacji zajęć dydaktycznych. 2. Poznawanie pracy nauczyciela i zapoznanie się z prowadzoną przez niego dokumentacją. 3. Obserwacja rozwoju intelektualnego i emocjonalnego uczniów; sposoby przygotowywania uczniów do przesłuchań, egzaminów, koncertów; sposoby organizacji pracy uczniów w domu. 4. Komunikacja z rodzicami/opiekunami <p>Treści programowe wzajemnie się przenikają, a większość z nich jest obecna na każdym etapie kształcenia. Dotyczą doświadczenia, obserwowania, analizy i interpretacji sytuacji i zdarzeń pedagogicznych, pełnienia ról nauczyciela i wychowawcy, poznawania zasad funkcjonowania placówek, w których odbywa się praktyka, współdziałania z opiekunem praktyk.</p>
30.Emisja głosu – higiena głosu nauczyciela	<ol style="list-style-type: none"> 1. Budowa narządów głosu. 2. Zasady higieny głosu w pracy nauczyciela. 3. Zasady prawidłowej emisji głosu oraz zasady ortofonii. 4. Prawidłowa postawa, zasady prawidłowego toru oddechowego, fonacji, artykulacji. 5. Korekta błędów wymowy, doskonalenie emisji głosu. 6. Choroby głosu. Profilaktyka i higiena głosu. 7. Rola postawy w oddychaniu, rola oddechu w procesie mowy. 8. Technika Alexandra.